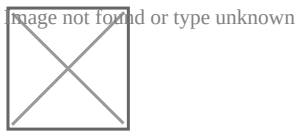

Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης: ο άγιος της αγάπης, της διάκρισης και της πνευματικής αρχοντιάς (Γέροντας Μωυσής Αγιορείτης (†))

/ [Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://www.pemptousia.gr/?p=178660>]

Ο Γέροντας ποτέ δεν απογοήτευε τους ανθρώπους. Με διάκριση και σαφήνεια τους καθοδηγούσε πάντοτε στην αλήθεια της Εκκλησίας και στη διδασκαλία της περί των εσχάτων. «Τα χρόνια μας είναι δύσκολα και θα χρειασθεί να ταλαιπωρηθούμε, ίσως και να μαρτυρήσουμε στη διάρκεια της μπόρας που θα ξεσπάσει. Μόνο με πνευματική ζωή θα τα βγάλει κανείς πέρα. Να μην απογοητευόμαστε. Αυτά τα δύσκολα χρόνια είναι μια ευλογία, γιατί μας αναγκάζουν να ζούμε πιο κοντά στον Χριστό. Είναι μια ευκαιρία για πιο πολύ αγώνα. Ο πόλεμος τώρα δεν θα είναι με όπλα, αλλά πνευματικός». Είχε διάκριση και μεγάλη προσοχή ο Γέροντας. Δεν τρομοκρατούσε και δεν ήθελε να πανικοβάλλει όπως κακώς ορισμένοι τον παρεξήγησαν. Ασθενής και πονεμένος με πόνο, αγάπη και πίστη έλεγε: «Είναι μεγάλη υπόθεση να έχεις κάτι, να υποφέρεις εσύ και να μην παρακαλείς γι' αυτό τον Θεό, αλλά να παρακαλείς για τους άλλους. Στην περίπτωση αυτή ο Θεός ακούει πολύ την προσευχή αυτού που πάσχει και ζητά για τους άλλους να γίνουν καλά». Αυτή η υπέρβαση υπάρχει μόνο στην έξαρση κι έκσταση της θυσιαστικής ευαγγελικής αγάπης.

Έχοντας ο ίδιος πλούσια πνευματική αρχοντιά, γι' αυτήν μιλούσε σ' ένα νέο κληρικό: «Να 'χεις πνευματική αρχοντιά. Όταν δηλαδή μιλάς με τους νέους, να μην τους πιέζεις. Αυτό είναι πνευματική αρχοντιά. Να σέβεσαι τον άλλον χωρίς να τον ζορίζεις». Αυτή η αρχοντιά δυστυχώς σήμερα απουσιάζει κι ορισμένοι κουράζουν και δεν αναπαύουν αληθινά αυτούς που τους εμπιστεύονται.

Σ' ένα μαθητή ενός γκουρού, ο Γέροντας του είπε ξεκάθαρα: «Δεν έχουν σημασία οι τεχνικές. Προσπαθείτε κι εσείς, αλλά εκεί που σκάβετε δεν υπάρχει χρυσός, αλλά ο διάβολος. Ο Χριστός είναι ο χρυσός». Απέφευγε τα μισόλογα. Τα λόγια του ήταν υπεύθυνα, σταράτα, μετρημένα και δίκαια.

Αγαπούσε πολύ τα παιδιά και τους νέους. Τον αγαπούσαν κι αυτοί πολύ. Πρόωρα γερασμένοι και παρασυρμένοι από τα ναρκωτικά, την αναρχία, τα ψυχικά νοσήματα, την απιστία, τη μελαγχολία, και την απελπισία, εύρισκαν τον καλό φίλο, τον στοργικό πατέρα, τον αγαπητό αδελφό, τον ανάργυρο ιατρό, τον ακούραστο συζητητή, τον φιλότιμο Μοναχό. Μ' ένα νέο με έντονα ψυχολογικά προβλήματα κάθισε μαζί του οκτώ ώρες και τον άκουγε και δεν κουνήθηκε από τη θέση του για να μην νομίζει ότι τον κουράζει. Πρώτη φορά μίλαγε το παιδί στη ζωή του ελεύθερα. Πρώτη φορά τον άκουγε κάποιος με κατανόηση και αγάπη. Πρώτη φορά προσευχήθηκε κάποιος γι' αυτόν με τόση θέρμη, ώστε να τον βοηθήσει να απαλλαγεί από τα βαρεια ψυχοφάρμακα. Οι γονείς του παιδιού, αφού τον έβλεπαν που ήταν δυσκολεμένο προσπαθούσαν να του βάλουν τα δύο πόδια σ' ένα παπούτσι. «Οι γνωστικοί είχαν μεγαλύτερο πρόβλημα», έλεγε ο μακάριος Γέροντας.

Ο Γέροντας δεν μπορούσε να λέει άλλο από αυτό που έλεγε η Εκκλησία, ότι δύο δρόμοι υπάρχουν, ο γάμος κι η αγαμία στον Μοναχισμό. Για κάποιον φίλο μας που καθυστέρουσε να παντρευτεί του παρήγγειλε: «Αν ψάχνεις καμιά όμορφη, μια φωτιά να πάρει η γκαζιέρα και να καεί, πάει η ομορφιά της. Αν θέλεις πλούσια, μ'

ένα σεισμό πάει η πολυκατοικία και τα πλούτη της. Αν αναζητάς πολύ έξυπνη και μορφωμένη, μια σταγόνα αίμα, στο λεπτό να πάει στον εγκέφαλο, πάει η εξυπνάδα της». Και σε μια νέα που διχαζόταν μεταξύ γάμου και μοναχισμού και τελικά παραπονιόταν που παντρεύτηκε ένα ναυτικό κι απουσιάζει για καιρό, της έλεγε χαριτωμένα: «Έτσι σου έδωσε ο Θεός αυτό που ήθελες. Και Μοναχή και Παντρεμένη». Η απλότητα κρύβει μεγάλη σοφία.

Ο Γέροντας αγαπούσε την ντομπροσύνη, την ακεραιότητα, τη γνησιότητα, την ακρίβεια, την αλήθεια, τη δικαιοσύνη. Σε νέους που ήθελαν να συνδυάσουν την κοσμική με την πνευματική ζωή, τους είπε κοφτά: «Βρε παιδιά, εσείς είναι, ας υποθέσουμε, σαν να θέλετε να ανεβείτε στον Άθωνα και επειδή δεν μπορείτε, θέλετε να κατεβάσουμε τον Άθωνα για να πείτε ότι ανεβήκατε». Δεν είχε δίκιο;

(συνεχίζεται)

Πηγή: Σύγχρονες Οσιακές Μορφές, Έκδοσις Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας, 2017